

I N C E N D I A R I A

EILA

UN ESPECTÁCULO A PARTIR DE POEMAS DE ROSALÍA DE CASTRO

DRAMATURXIA E DIRECCIÓN

VANESA SOTELO

MÚSICA E INTERPRETACIÓN

DAVIDE GONZÁLEZ

EILA nace dunha muller: Rosalía de Castro

EILA nace da pintura, da música e da poesía

EILA nace do íntimo, de desvelar o que sempre estivo aí

SINOPSE

EILA é un proxecto escénico que nace a partir dos poemas de Rosalía de Castro e que se mesturan coa pintura do seu fillo, o paisaxista Ovidio Murguía.

Coa intención de compartir o potencial destes dous referentes da cultura galega, Vanesa Sotelo e Davide González constrúen un espectáculo asentado sobre unha dramaturxia visual e sensorial.

Unha obra de arte esperta nun almacén
esquecido e quere coñecer a súa identidade: Quen é?
A quen pertence? Cal é a súa memoria? Cal é a súa intimidade?

Alén do recital, *Eila* propón unha peza híbrida na que o movemento, a música e a palabra se funden coa intención de desvelar a memoria das voces anónimas que nos habitan e rescatar os referentes que nos rodean.

DURACIÓN: 60´

ELLA, inclúe sete composicións orixinais dos poemarios *Cantares Gallegos* e *Follas Novas* e un tema instrumental creado a partir da *Primavera*, de Vivaldi.

TEMAS MUSICAIS

1. Nasín cando as prantas nasen
2. Primavera
3. Negra Sombra
4. ¡Silencio!
5. Cando era tempo de inverno
6. Non coidarei xa os rosales
7. Que pasa ó redor de min?
8. ¡Soia!

A dark stage setting. On the left, a microphone is visible. In the center, a white cloth-covered object, possibly a chair or table, is illuminated. The floor is lit with a green light, and there are some papers or objects scattered on it. The text "POEMAS E TEXTOS" is centered in the image.

POEMAS E TEXTOS

1. Nasín cando as prantas nasen.

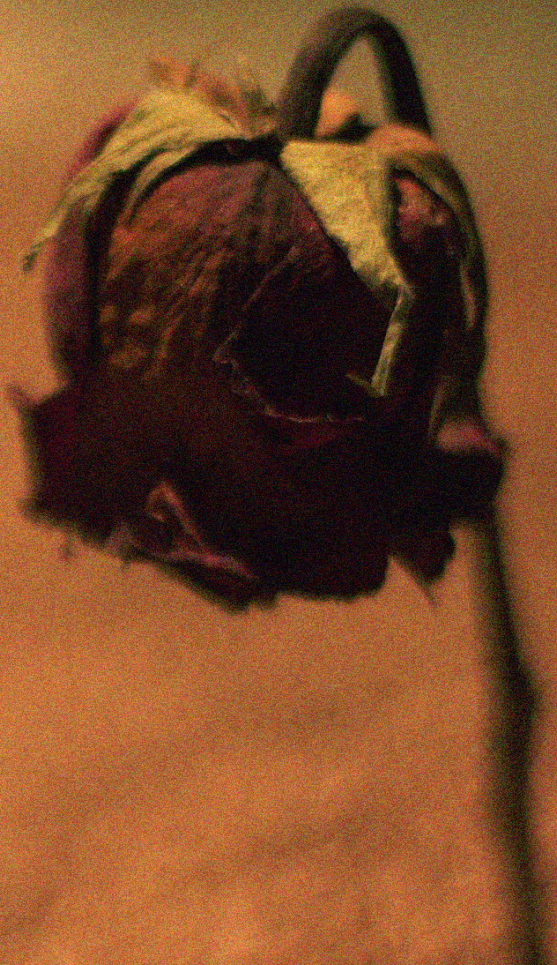
-Rosalía de Castro-

Nasín cando as prantas nasen
No mes das froles nasín
Nunha alborada mainiña
Nunha alborada de abril.
Por eso me chaman Rosa
Mais a do triste sorrir
Con espiñas para todos
Sin ningunha para ti.

(...)

Duro cravo me encravaches
Con ese teu maldesir
Con ese teu pedir tolo
Que non sei que quer de min.

(...)

2. **Negra Sombra.**

-Rosalía de Castro-

Cando penso que (...)
que me asombras
Ó pé dos meus (...)
Tornas fácendome (...)
Cando máxino que es (...)
No mesmo sol te me (...)
I eres a estrela (...)
I eres o ven(to) (...)
Si cantan, es ti (...)
Si choran, es ti (...)
Nin me abandonarás nunca
(...)

3. **Silencio!**

-Rosalía de Castro-

A man nerviosa e palpitante o seo / As niebras nos meus ollos condensadas / Con un mundo
de dudas nos sentidos / I un mundo de tormentos nas entrañas / Sentindo como loitan / En sin
igual batalla / Inmortales deseios que atormentan /
E rencores que matan / Mollo na propia sangue a dura pruma / Rompendo a vena inchada / I
escribo..., escribo..., ¿para que? ¡Volvede / Ó máis fondo da ialma /
Tempestosas imaxes! / ¡Ide morar cas mortas lembranzas!; / ¡Que a man tembrosa no papel
só escriba / ¡Palabras, e palabras, e palabras! /¿Da idea a forma inmaculada e pura /Donde que-
dou velada?

4. **Non coidarei xa os rosales.**

- Rosalía de Castro-

Non coidarei xa os rosales
Que teño seus, nin os pombos;
Que sequen, como eu me seco,
Que morran, como eu me morro.

5. Ver.

-Vanessa Sotelo a partir de textos publicados en *El Iris del Bello Sexo* y *Faro de Vigo*-

Ver. Querer ver. Querer ver o fondo da paisaxe.
Querer ver o século que hai no fondo da paisaxe.
Querer ver se mañá son máis feliz que hoxe.
Ver se todo isto deixa de ter a mesma imaxe.
Ver. Querer ver. Que o labrego deixa de ter que traballar.
Traballar día e noite para quedar cun anaco de pan.
Ver que o artista consumido por un traballo continuo
deixa de verse aflito por non poder vivir.
Por non poder educar á súa familia. Por non poder vivir.
Por non poder educar á súa familia. Por non poder vivir.
Por non poder educar á súa familia. Por non poder vivir.

Ver que as persoas xustas deixan de ser abatidas.
Ver que as persoas xustas deixan de ser abatidas mentres.
Ver que as persoas xustas deixan de ser abatidas mentres
catro intrigantes pasean ufanos pola rúa.
Rindo dun pobo que esquilman e atropelan.

Ver que esta terra feraz e produtiva,
unha das que menos precisa nin importa de fóra.
Nin importa de fóra. Non importa. Non importa.

6. **Que pasa ao redor de min?**

-Rosalía de Castro-

¿Que pasa ó redor de min?

¿Que me pasa que eu non sei?

Teño medo dunha cousa

Que vive e que non se ve.

7. **¡Soia!**

-Rosalía de Castro-

Eran craros os días / Risoñas as mañáns / I era a tristeza súa /

Negra como a orfandá / Íñase a amañecida / Tornaba coa serán... /

Mais que fora ou viñera / Ninguén llo ía esculcar.

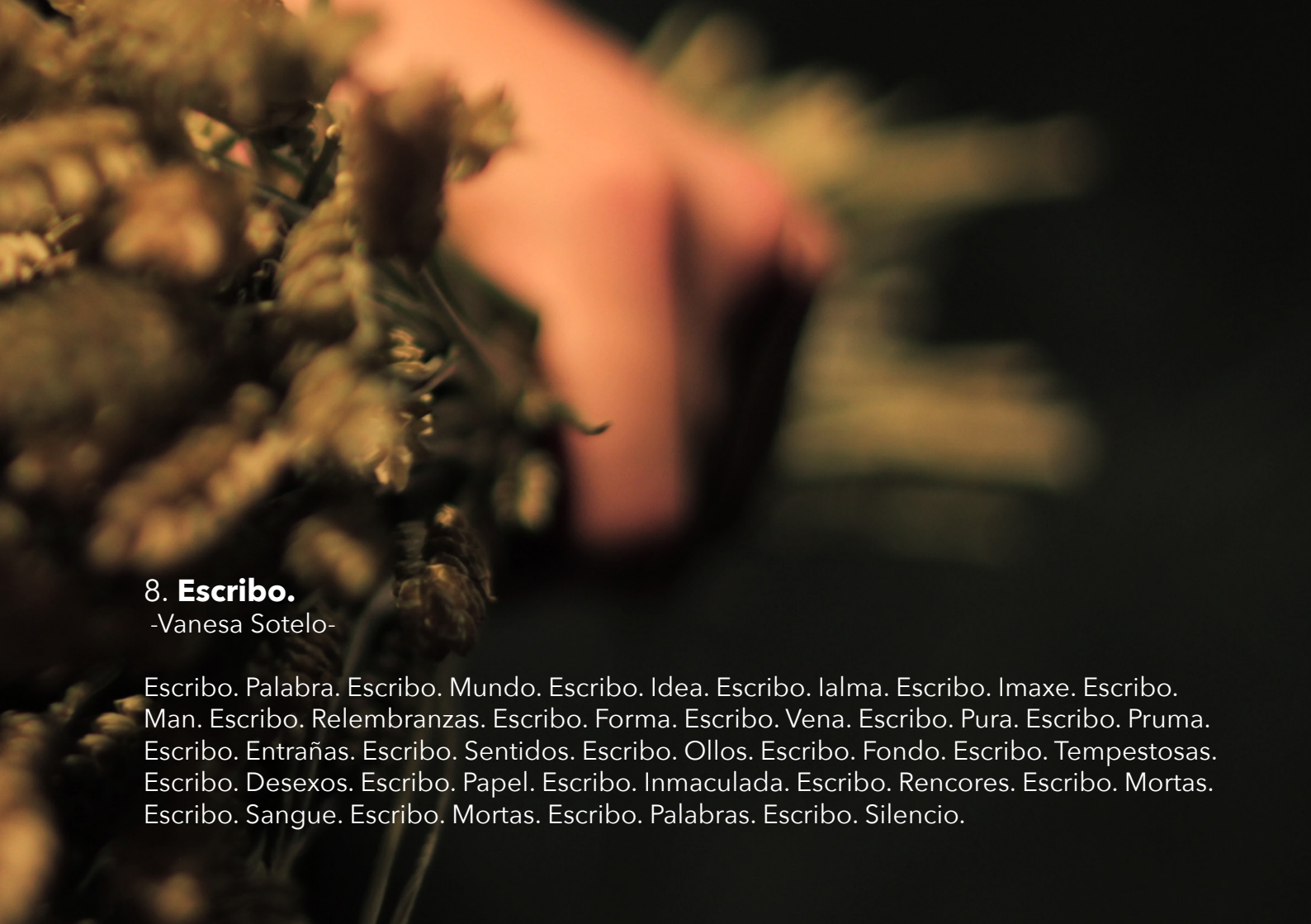
Tomou un día leve / Camiño do areal... /

Como naide a esperaba / Ela non tornou máis.

Ó cabo dos tres días / Botouna fóra o mar /

I alí onde o corvo pousa /

Soia (...)

8. **Escribo.**

-Vanessa Sotelo-

Escribo. Palabra. Escribo. Mundo. Escribo. Idea. Escribo. Alma. Escribo. Imaxe. Escribo. Man. Escribo. Relembanzas. Escribo. Forma. Escribo. Vena. Escribo. Pura. Escribo. Pruma. Escribo. Entrañas. Escribo. Sentidos. Escribo. Ollos. Escribo. Fondo. Escribo. Tempestosas. Escribo. Desexos. Escribo. Papel. Escribo. Inmaculada. Escribo. Rencores. Escribo. Mortas. Escribo. Sangue. Escribo. Mortas. Escribo. Palabras. Escribo. Silencio.

EQUIPO ARTÍSTICO

VANESA SOTELO

Directora teatral, actriz e dramaturga. En 2008 traballa como dramaturga residente para o CDG coa creación de *Estigma* - xunto a Rubén Ruibal e Jacobo Paz- e, no 2009 como artista residente para a mesma institución co proxecto *Corpo-puta-vaca-berro* xunto a Gena Baamonde e Eva F. Ferreira.

No 2010 obtén o premio do xurado do IV certame "Diario Cultural" de Teatro Radiofónico con *Indoor*, e o premio Josep Robrenyo con *Memoria do Incendio*.

En 2011 recibe o VI Premio Abrente de Textos Teatrais con *Campo de covardes*.

No 2014 é seleccionada dentro do "III Programa de Desenvolvemento de Dramaturgias Actuais" con *Nome: Bonita*. No mesmo ano, participa no proxecto internacional "365 Women a year" coa creación de *O retrato da sibila*.

Como directora, os seus traballos foron presentados en festivais internacionais de Galicia, Brasil, Colombia, México e Venezuela.

Vanessa Sotelo é a directora da Revista Galega de Teatro (Erregueté).

DAVIDE GONZÁLEZ

Actor, músico e compositor; actualmente traballa como actor e músico no espectáculo *Pum, Pum!* de Baobab Teatro. Destaca a súa colaboración como cover no espectáculo *Resaca* de Ilmaquinario Teatro na segunda edición do festival Tercera Setmana de Valencia.

Dentro da súa experiencia atopamos exemplos do seu traballo como intérprete e músico en *As laranxas máis laranxas de todas as laranxas* do CDG con dirección de José Caldas, *O corazón de Auria* baixo a dirección de Tito Asorey e *A tempestade* para a Cía. Escénica da ESAD de Galicia dirixida por Dani Salgado. No audiovisual, forma parte do elenco da serie web *Dalle Jas!*, e de *Interfecto*. Como compositor crea parte da banda sonora de *Vento Ferido* e da curta-metraxe *Como escribir en el agua*, de Andrés Seara.

Compón o tema musical do anuncio *Lifetime ISA* para HM Government, Londres. Toma contacto con Lucia Estévez -creadora e directora audiovisual- para a que compo a música de varios dos seus traballos como o vídeo-danza *Change that tune*, da videocreación *Naufragio* da curta-metraxe *Volver Allí*, peza seleccionada no catálogo "Shorts from Galicia 2017" e do premiado videosaio de Estévez, *Muller personaxe*.

No ámbito do teatro compón a b.s.o para a lectura dramatizada de *O retrato da sibila*, de Vanesa Sotelo, a b.s.o de *Muiñada*, espectáculo que González dirixe para a compañía Galeatro e dos espectáculos *Contos no recreo* e *Invisibles* de Redrum Teatro.

RAÚL GIRALDO

Técnico de eliminación, conta cunha experiencia de máis de trinta anos no sector da técnica teatral e do deseño escénico.

Titulado en electricidade, entra en contacto co teatro a través da compañía Ditea e, a partir de aí, dirixe os seus intereses cara a esa faceta que convertirá en profesión.

Despois de completar a súa formación en diferentes cursos de programación, continúa coa súa traxectoria na que se inclúen traballos para compañías referentes do teatro galego como Chévere, Talía Teatro, Teatro do Noroeste, Matarile... así como para compañías en gira y festivales internacionales.

Ademáis do seu traballo como técnico de montaxe, operador de mesa, maquinista ou eléctrico en espectáculos escénicos e proxectos audiovisuais, Giraldo é o creador dos deseños de iluminación en producións como *Agora en serio*, de Aine Producións; *Azotea* e *O asasino sorrinte*, de Teatro no Aramio e proxectos musicais como Berroüetto, Roi Casal ou Banda Krebinsky.

LUCÍA ESTÉVEZ

Nace en 1994 en Vigo (Galicia, España). Cursa o grao en Comunicación Audiovisual na Universidade de Vigo e en O Porto (Portugal), onde realiza un Erasmus na Universidade para profundizar no ámbito da creación plástica e artística.

Dende os seus estudos, traballa como auxiliar de cámara e script en curtametraxes, longametraxes e publicidade, posto que compaxina co estudo e a investigación no campo da dirección de actrices e actores.

No ano 2017 recibe a axuda de AGADIC de creación para o desenvolvemento e a promoción do talento audiovisual galego pola súa curtometraxe *Sendeiro* que se estreará e se distribuirá a partir deste 2018.

Recentemente acaba de ser galardonada nos II Premios María Luz Morales da Academia Galega do Audiovisual (edición 2018) | Premio ao Mellor Videoensaio Galego: *Muller personaxe*.

A close-up photograph of dried plant material, likely palm fronds or similar, showing a mix of green, yellow, and brown hues. The plant matter is in the lower-left foreground, with some fronds extending towards the center. The background is a light-colored, heavily textured surface, possibly a coarse fabric or paper, with a fine, repeating pattern. The lighting is warm and directional, casting soft shadows and highlighting the textures of both the plant and the background.

FICHA TÉCNICA

Dirección
VANESA SOTELO

Dramaturxia
VANESA SOTELO

Interpretación
DAVIDE GONZÁLEZ

Música orixinal
DAVIDE GONZÁLEZ

Iluminación
RAÚL GIRALDO

Creación audiovisual
LUCÍA ESTÉVEZ

Espazo escénico
INCENDIARIA

Poemas
ROSALÍA DE CASTRO

Imaxen *Muller Núa*
OVIDIO MURGÍA

Fotografías
MANU ESTÉVEZ / LUCÍA ESTÉVEZ

Agradecementos
AUDITORIO MUNICIPAL DE CANGAS,
CARMEN COSTAS, XAVIER CASTIÑEIRA, JOAN GIRALT, MANUEL XESTOSO,
FRAN GODÓN, MARÍA LUISA RODRÍGUEZ BRAVO, RUBÉN FERNÁNDEZ,
ESAD GALICIA, TEATRO ENSALLE.

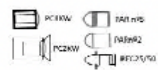
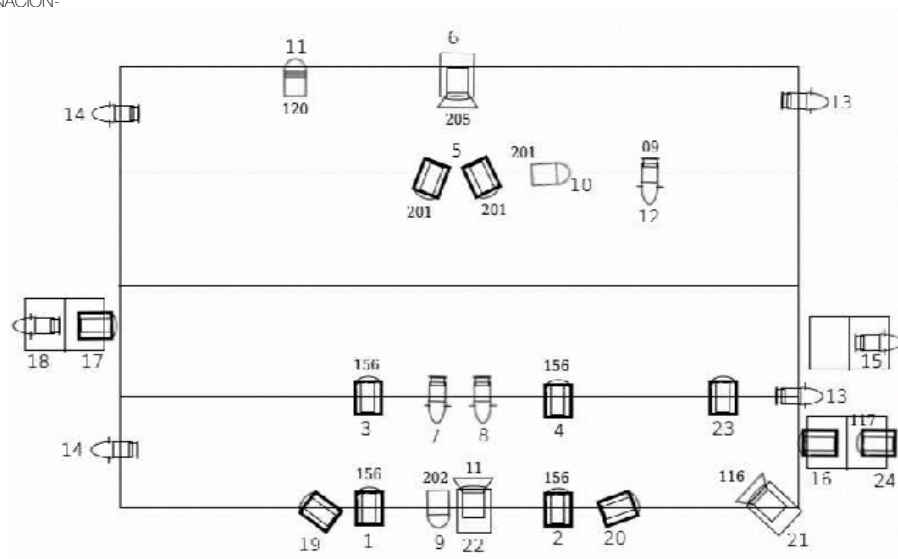

NECESIDADES TÉCNICAS

NECESIDADES TÉCNICAS
- ILUMINACIÓN-

EILA
INCENDIARIA
DISEÑO Y DISTRIBUCIÓN
DE ILUMINACIÓN

Tempo de montaxe: 120´
Tempo de desmontaxe: 60´

ILUMINACIÓN

Medidas mínimas:

- 9m boca x 6m fondo x 5m altura.
- Linóleo ou chan negro.
- Telón de foro negro.
- 14 PC 1 KW.
- 3 PC 2 KW
- 7 Recorte 25/50 1000w con cuchillas.
- 2 PAR lámpada N°2.
- 1 PAR lámpada N°5.
- 24 canles 2KW
- 3 Torres de rúa
- Mesa de luces programable.
- Proxector de vídeo.

SON

- Mesa de son con 8 canles mínimo.
- Amplificación (PA) dimensionada para a sala.
- Monitores dentro de escena.
- DI

Abride esa fiestra, que quero ver o mar...

Rosalía de Castro

OVIDIO MURGUÍA

(1871-1900)

Ovidio Murguía foi incluído dentro da denominada Xeración Doente á que tamén pertencían os prometedores pintores Jenaro Carrero Fernández (1874-1902), Ramón Parada Justel (1871-1902) ou Xaquín Vaamonde Cornide (1871-1900). Afectados pola tuberculose, estes novos valores morreron no inicio da súa madurez artística a comezos do século XX revestindo o panorama pictórico galego dunha certa orfandade, ao igual que acontecera coa forza dos mozos obrigados a emigrar fóra da propia terra.

Entre as pinturas que se manifestaban como candidatas para transformarse na *Eila* perseguida estaban *Árbore de montaña* e varias paisaxes. Pero *Eila* había tempo que nos escollera e mirábanos en silencio desde a súa intimidade. *Eila* era a súa *Muller núa*.

O interese do oculto. Non do agochado senón do que non se ve. Do obsceno na escena. Unha responsabilidade para a imaxinación. Incitar para á contemplación interior a través da observación do exterior e sobre todo do exterior que está oculto. Unha contemplación da paisaxe como aquela coa que dialoga nos seus traballos Ovidio Murguía.

Caché:

1300€ Impostos engadidos

Contactos:

677 72 18 75- Davide González

651 14 37 76- Vanesa Sotelo

Con agarimo para

ALISSON MINAS, ANDRÉS SEARA,
ALBA ALONSO, AISA PÉREZ E
ANA DUARTE.

ESCRIBO. PALABRA. ESCRIBO. PLUMA. ESCRIBO. PAISAXE. ESCRIBO.

EILA

I N C E N D I A R I A

www.incendiaria.net

incendiariacontacto@gmail.com

@_Incendiaria_

Incendiaria